

با فښ جه لال تاهه باني به خواهه ن ئتتمبله به سه ره تاکان: نه رکي نهه
پاراستنی ماف و بژويی ژيانی خههکه

با فښ جه لال تاهه باني سه رکي يه کهتی له دیدارکا له کهه نو نه ری خواهه ن ئتتمبله به
سه ره تاکان رایده کهه نهه، "نه رکي نهه پاراستنی ماف و بژويی ژيانی خههکه و رکي کهه ناده یین
غه در و ناحه قی به رامبه ره هچ که سکه بکرت" و ده شکت، "هه ماهه نگ ده بین تاوه کو
له چوارچهوه ی یاسا و رکاره کاند ک شه ی ئتتمبله به سه ره تاکان چاره سه ره بکرت".

به گوهره ی را که به ندراو کی نویسنکه ی را که یانندی سه رکي يه کهتی، با فښ جه لال تاهه باني
سه رکي يه کهتی له ده باشان چاوکه وت به نو نه ری خواهه ن ئتتمبله به سه ره تاکان.
له سه ره تاه کای که نه وه که دا نو نه ری خواهه ن ئتتمبله به سه ره تاکان له راپرتن کدا که شه و
داواکاریه کانیان خسته وو و راشیانگه یاند، "پا به نندی رنمایي و رکاره یاسایي و نه منییه کان
ده بن و هاوکاری ته واوی ده زگای ئاسایش و سه رجه م دامه زراوه کان ده بن به پاراستنی ئارامیی
سلمان".

له به رامبه ردا با فښ جه لال تاهه باني پشتیوانی خی به سه رجه م چین و تو نه کان کی کهه کهه
دوپا تکرده وه و نامه ی به وه کرد، "خمان به پار نه ری سه رجه م خهه کی کوردستان ده زانین

به‌هه‌مو چين و تو‌ژه‌كانيه‌وه، ئه‌ركى ئ‌مه‌ پاراستنى ماف و بژ‌ويى ژيانى خه‌كه‌ و

ر‌گه‌‌ناده‌ين غه‌در و ناحه‌قى به‌رامبه‌ر هيچ كه‌س‌ك بكر‌ت.

سه‌ر‌كى يه‌ك‌تى وتيشى، "له‌گه‌ سه‌ر‌جه‌م لايه‌نه‌ په‌يوه‌‌نديداره‌كان و ده‌زگا ئه‌منيه‌كان

هه‌ماهه‌نگ ده‌بين تاوه‌كو له‌جوارچه‌وه‌ى ياسا و ر‌كاره‌كاندا ك‌شه‌ى ئ‌ئ‌مبه‌له‌ ب‌سه‌ره‌تاك‌ان

چاره‌سه‌ر بكر‌ت، ب‌گومان پا به‌ند به‌ ر‌نمايه‌كانى ها توچه‌ و ئاسايش ئه‌م كاره‌ ده‌كر‌ت و

ده‌ب‌ت ياسا وه‌ك يه‌ك به‌سه‌ر هه‌مواندا ج‌به‌ج‌بكر‌ت".

نا ب‌ت له‌ كوردستاندا مافى هيچ تو‌ژ‌ركى ك‌مه‌گه‌ پ‌ش‌لبكر‌ت

له‌ك‌تايى ك‌يونه‌وه‌كه‌شدا با ف‌ جه‌لال تا‌ه‌بانى را يگه‌ياندا، "نا ب‌ت له‌ كوردستاندا مافى هيچ

تو‌ژ‌ركى ك‌مه‌گه‌ پ‌ش‌لبكر‌ت و ناداديان به‌رامبه‌ر بكر‌ت، پشتيوانى هه‌موان ده‌بين و

هه‌ر‌م‌كمان ده‌وت ت‌يدا هه‌موان هه‌ست به‌ ئارامى و پار‌زراوى بكه‌ن و ر‌ز له‌ مافه‌كانيان

بگير‌ت".